Брожу по парку,
Дивлюся на красу,
Залиту золотом і сумом,
І сам себе на вогнище несу,
Бо чую серцем осінь хмуру…
Я сам
у собі
сиву
волосину
вирвав.
Згадай давно – минулий гул…
Неначе я й не жив…
Чому ж я оцвітаю?
Сивіє
голова
од дум…